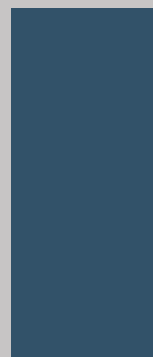

KJELL OVE
ERNES
PATRICK
NEUMANN

LOVSAMLING I MARKEDSRETT

FAGBOKFORLAGET

LOVSAMLING I MARKEDSRETT

KJELL OVE ERNES OG PATRICK NEUMANN

LOVSAMLING I MARKEDSRETT

FAGBOKFORLAGET

Copyright © 2019 by
Vigmostad & Bjørke AS
All Rights Reserved

1. utgave 2017

ISBN: 978-82-450-3021-1
ISBN (trykt): 978-82-450-2194-3

Tilrettelagt for e-bok: John Grieg, Bergen
Sats: Laboremus Sandefjord AS
Forsidedesign ved forlaget

Spørsmål om denne boken kan rettes til:
Fagbokforlaget
Kanalveien 51
5068 Bergen
Tlf.: 55 38 88 00 Faks: 55 38 88 01
e-post: fagbokforlaget@fagbokforlaget.no
www.fagbokforlaget.no

Materialet er vernet etter åndsverkloven.
Uten uttrykkelig samtykke er eksemplarframstilling
bare tillatt når det er hjemlet i lov eller avtale med Kopinor.

FORORD

Denne lovsamlingen inneholder de mest sentrale lover og forskrifter som er aktuelle i faget markedsrett og etikk. De fleste lovene har tilknytning til sentralt pensumstoff og disse vil du finne gjengitt i sin helhet. I forbindelse med lover som er mindre brukt i undervisningen eller som ligger i randsonen, har vi tatt med hele lovteksten der loven er kort og utdrag når loven er lang.

I tillegg til å være et nødvendig hjelpemiddel i undervisningen, skal denne lovsamlingen være et lovlig hjelpemiddel til eksamen.

Både studenter, og praktikere innen markedsføring og markedsrett kan ha glede av lovsamlingen. Vi legger stor vekt på at lovsamlingen skal være så oppdatert som mulig. Ny utgave vil derfor komme hvert år. Til tross for dette kan vi ikke garantere at lovsamlingen er 100 % oppdatert til en hver tid. Du bør uansett alltid ha siste utgave.

Vi håper du vil ha glede av lovsamlingen og ønsker deg lykke til med studiene.

Oslo, 21.11.16
Patrick Neumann Kjell Ove Ernes

INNHOOLD

Kong Christian Den Femtis Norske Lov	9
Avtaleloven	12
Åndsverkloven	24
Patentloven	75
Skadeserstatningsloven	142
Forbrukertvistloven	153
Forbrukermerkeloven	159
Foretaksnavneloven	178
Kjøpsloven	189
Produktansvarsloven	232
Pristiltaksloven	240
Finansavtaleloven (utdrag)	244
Forbrukerkjøpsloven	260
Designloven	281
Ehandelsloven	304
Ekomloven	312
Konkurranseloven	353
Markedsføringsloven	367
Forskrift om urimelig handelspraksis	402
Forskrift om Reservasjonsregisteret	405
Varemerkeloven	407
Angrerettloven	435

Kong Christian Den Femtis Norske Lov

Lov 15 april 1687

Ved forordning 14 apr 1688 ble loven satt i kraft fra Mikkelsdag (29 sep) 1688. Her er bare tatt med de bestemmelser som antas å være gjeldende fremdeles. Om opphevelse av forskjellige bestemmelser og om endel bestemmelser som antas bortfalt, henvises til eldre utgaver av Norges Lover.

Første Bog. Om Retten og Rettens Personer

21 Cap. Om Borgen og Forløfter¹

¹ Se lov 25 juni 1999 nr. 46 kap. 4.

15 Art. Forlover haver Magt til at søge Hovedmanden, som hand er Forlover for, for Gielden, naar hand til hannem lovligen sit Forløfte opsagt haver, og hand ikke betaler Creditoren;¹ Dog kand hand ikke være fri for sit Forløfte til Creditoren, før end hand hannem fornøjet haver og sit Forløftnings Brev, indfriet.²

¹ Jf. lov 25 juni 1999 nr. 46 § 74.

² Jf. lov 25 juni 1999 nr. 46 kap. 4, III.

Anden Bog. Om Religionen og Geistligheden

1 Cap. Om Religionen

Den Religion skal i Kongens Riger og Lande alleene tilstædis, som overeens kommer med den Hellige Bibelske Skrift, det Apostoliske, Nicæniske og Athanasii Symbolis, og den Uforandrede Aar et tusind fem hundrede og tredive overgiven Augsburgiske Bekiendelse, og Lutheri liden Catechismo.¹

⁰ Ved lov 16 juli 1845 ble NL 2-1 *delvis opphevet*, nemlig for så vidt angikk det i bestemmelsen «liggende Forbud mod fri Religionsøvelse for afvigende christelige Religioner».

¹ Sml. Grl. § 2. Jf. lover 13 juni 1969 nr. 25, 17 des 1971 nr. 106, 7 juni 1996 nr. 31.

Femte Bog. Om Adkomst, Gods og Gield

I Cap. Om Contracter og Forpligter

1 Art. En hver er pligtig at efterkomme hvis hand med Mund, Haand og Segl¹ lovet og indgaaet haver.

- 1 Jf. lover 31 mai 1918 nr. 4 kap. 3, 27 mai 1932 nr. 2 §§ 2, 13, 25, 31, 57, 75 og 76 jf. 77, 27 mai 1932 nr. 3 §§ 2, 16 og 26, 25 juni 1965 nr. 1 § 3, 4 juli 1991 nr. 47 kap. 10, 11 juni 1993 nr. 66 § 2, 20 des 1996 nr. 106 § 5, 25 juni 1999 nr. 46 § 51 b, 25 mai 2012 nr. 27 § 12, 20 juni 2014 nr. 27 §§ 20 og 34.

2 Art. Alle Contracter som frivilligen¹ gøris af dennem, der ere Myndige, og komme til deris Lavalder,² være sig Kiøb,³ Sal, Gave, Mageskifte, Pant,⁴ Laan, Leje, Forpligter, Forløfter og andet ved hvad Navn det nævnis kand, som ikke er imod Loven,⁵ eller Ærbarhed, skulle holdis i alle deris Ord og Puncter, saasom de indgangne ere.

- 1 Jf. lov 31 mai 1918 nr. 4 §§ 28 og 29.
 2 Se lov 26 mars 2010 nr. 9 kap. 3 og § 24.
 3 Jf. lover 13 mai 1988 nr. 27, 3 juli 1992 nr. 93, 21 juni 2002 nr. 34.
 4 Jf. pantel.
 5 Jf. strl.ikrl. § 12, lover 30 juni 1916 nr. 1 § 45, 31 mai 1918 nr. 4 kap. 3, særlig § 36, 14 aug 1918 nr. 4 § 12, 27 mai 1932 nr. 2 §§ 12 (2) og 33 (2), 27 mai 1932 nr. 3 § 15, (2) og (3), 15 des 1950 nr. 4 § 5 (2), 19 des 1952 nr. 2 § 4, 12 des 1958 nr. 10 § 43, 5 mai 1961 §§ 1 til 3 og 10, 12 mai 1961 nr. 2 §§ 3, 39 c, 39 e, 39 h, 39 i, 39 m, 3 apr 1964 nr. 1 § 6, 25 juni 1965 nr. 1 § 2, 29 nov 1968 §§ 8, 9, 11, 12, 14, 15 og 16, 17 apr 1970 nr. 21 §§ 2, 7, 9 og 10, 3 mars 1972 nr. 5 § 44 og kap. X, 16 juni 1972 nr. 43 § 11, 20 des 1974 nr. 68 § 5, 6 juni 1975 nr. 31 §§ 2 og 13, 10 juni 1977 nr. 73 § 8, 18 mai 1979 nr. 18 § 28, pantel. § 1-2 og § 1-3, lover 29 apr 1988 nr. 21 § 3, 13 mai 1988 nr. 26 § 3, 16 juni 1989 nr. 63 § 3, 16 juni 1989 nr. 69 § 1-3, el. § 32, lover 3 juli 1992 nr. 93 § 1-2, 25 sep 1992 nr. 107 §§ 50 og 51, 11 juni 1993 nr. 66 § 2, 25 aug 1995 nr. 57 § 1-2, 20 des 1996 nr. 106 § 4, 13 juni 1997 nr. 43 § 3, 29 jan 1999 nr. 6 § 22, 26 mars 1999 nr. 17 § 1-2, 25 juni 1999 nr. 46 § 2, 15 juni 2001 nr. 59 § 3, 15 juni 2001 nr. 93 §§ 32 og 33, 1 apr 2005 nr. 15 § 1-5 (6), aml. § 1-9 og § 14-15, lov 26 mars 2010 nr. 9 §§ 9 og 22, 27 jan 2012 nr. 9 § 6, 25 mai 2012 nr. 27 § 3, 21 juni 2013 nr. 58 § 4, 21 juni 2013 nr. 59 § 4, 21 juni 2013 nr. 60 § 4, 21 juni 2013 nr. 61 § 4, 21 juni 2013 nr. 100 § 1-5, 21 juni 2013 nr. 102 § 1-3, 20 juni 2014 nr. 27 § 3.

8 Cap. Om Laan, Leje og betroet Gods

1 Art. Laan maa ej fortabis men skal lydisløst hiemkomme og lige saa got, som mand det annammede, være sig Fæ, Klæde, Vaaben, eller andet Gods. End forkommer det, saa at det ikke kand igienskaffis, da bør dets Værd nøjagtig at betalis.

17 Art. Annammer nogen anden Mands Gods i Forvaring og til at giemme, da bør hand det at giemme som sit eget Gods.¹ End kommer der Ild i hans Huus og opbrænder det, eller Tyve bortstjæle det, eller det af anden Ulykke forkommer tillige med hans eget Gods, da være hand angerløs. End vorder

hans eget Gods bevaret, og det bevisis, at hand hafde Tid og Lejlighed det betroede Gods med sit at frelse, da gielde hand igien det, som hand i Forvaring annammet hafde.

1 Sml. lov 29 mai 1953 nr. 3 § 5.

Avtaleloven

Lov 31 mai 1918 nr. 4 om avslutning av avtaler, om fuldmagt og om ugyldige viljeserklæringer

1ste kapitel. Om avslutning av avtaler¹

1 Se for internasjonale kjøp kjl. § 87 jf. § 5 jf. FN-konvensjonen 11 apr 1980 om kontrakter for internasjonale løsørekjøp (CISG) del II. Konvensjonen er inntatt etter lov 13 mai 1988 nr. 27 (kjl.)

§ 1.¹ Reglerne i dette kapitel kommer til anvendelse, hvis ikke andet følger av retshandelen eller av handelsbruk eller anden sedvane.

1 Jf. lover 25 mai 2012 nr. 27, 20 juni 2014 nr. 27.

§ 2. Har den, som har tilbudt at slutte en avtale, forlangt svar inden en viss frist (akseptfrist), maa svar, som antar tilbudet (aksept), være kommet frem til ham, før fristen er ute.¹

Er tilbudet gjort i brev, regnes fristen fra den dag, brevet er datert. Er tilbudet gjort i telegram, regnes fristen fra det øieblik, det er indlevert til avsendelsesstedets telegrafstation.

1 Jf. § 4.

§ 3. Har tilbyderer ikke fastsat nogen akseptfrist, maa aksepten, hvis tilbudet er gjort i brev eller telegram, være kommet frem til ham inden utløpet av den tid, som han, da han avgav tilbudet, maatte regne paa skulde gaa med. Tiden beregnes, hvis ikke andet fremgaar av forholdet, under forutsætning av, at tilbudet kommer frem uten forsinkelse, at den anden part skal ha rimelig tid til at overveie, før han svarer, og at svaret ikke blir forsinket underveis.¹ Er tilbudet gjort i telegram,² skal aksepten telegraferes, hvis den ikke paa anden maate kommer likesaa tidlig frem.

Er tilbudet gjort mundtlig og akseptfrist ikke indrømmet, maa det straks aksepteres.

1 Jf. § 4.

2 Jf. § 2.

§ 4. Kommer aksepten for sent frem, ansees den for nyt tilbud.

Dette gjelder dog ikke, hvis avsenderen av aksepten gaar ut fra, at den er kommet frem i rette tid, og tilbydereren maa forstaa dette. I saa fald skal han, hvis han ikke vil godta aksepten, uten ugrundet ophold gi den anden part meddelelse¹ om det. Ellers ansees avtale for sluttet.

1 Se § 40.

§ 5. Blir tilbudet avslaat, ophører det at være bindende for tilbydereren, selv om akseptfristen¹ ikke er ute.

1 Se § 2 og § 3.

§ 6.¹ Fremtræder svaret som aksept, men stemmer det ikke med tilbudet, ansees det for avslag i forening med nyt tilbud.

Dette gjelder dog ikke, hvis avsenderen av aksepten gaar ut fra, at den stemmer med tilbudet, og tilbydereren maa forstaa dette. I saa fald skal han, hvis han ikke vil godta aksepten, uten ugrundet ophold gi den anden part meddelelse² om det. Ellers ansees avtale for sluttet med det indhold, aksepten har.

1 Jf. § 32, lov 19 juni 1992 nr. 56 § 22.

2 Se § 40.

§ 7. Kaldes tilbud eller svar paa tilbud tilbake, er tilbakekaldelsen virksom, hvis den kommer frem til den anden part før eller samtidig med, at tilbudet eller svaret kommer til hans kundskap.¹

1 Jf. § 39 annet punktum.

§ 8. Selv om tilbydereren har erklært, at han vil anse den anden parts taushet for aksept, eller det forøvrig fremgaar av forholdet, at han ikke venter uttrykkelig svar, pligter allikevel den anden part paa forespørsel at gi svar, hvis han vil akseptere tilbudet. Gjør han ikke det, er tilbydereren fri.

§ 9. Har nogen i en henvendelse, som ellers vilde bli at betrakte som tilbud, sat ind ordene «uten forbindtlighet», «uten obligo» eller lignende, er henvendelsen ikke et tilbud, men ansees for en opfordring til at gjøre tilbud av det indhold, henvendelsen har. Indløper et saadant tilbud inden rimelig tid fra nogen, som henvendelsen er rettet til, og maa mottageren gaa ut fra, at det er fremkaldt ved henvendelsen, skal han uten ugrundet ophold gi tilbydereren meddelelse,¹ hvis han ikke vil akseptere tilbudet. Ellers ansees det for akseptert.

1 Se § 40.

§ 9 a. Paragrafene 1 til 9 får ikke anvendelse på inngåelse av kjøpsavtaler som omfattes av kjøpsloven¹ kapittel XV.

0 Tilføyd ved lov 28 feb 2014 nr. 2 (ikr. 1 nov 2014 iflg. res. 29 aug 2014 nr. 1119).

1 Lov 13 mai 1988 nr. 27.

2det kapitel. Om fuldmagt¹

- 1 Jf. lov 30 juni 1916 nr. 1 og lover 27 mai 1932 nr. 2 § 18, 27 mai 1932 nr. 3 § 23, 21 juni 1985 nr. 80, 21 juni 1985 nr. 83 § 2-21, § 2-22 og § 3-13, asl. kap. 6, III og asal. kap. 6, III.

§ 10. Foretar fuldmægtigen en retshandel i fuldmagtsgiverens navn og indenfor fuldmagtens grænse, stifter retshandelen ret og pligt umiddelbart for fuldmagtsgiveren.

Indtar nogen ifølge avtale med en anden en stilling, som efter lov eller sedvane medfører beføielse for ham til indenfor visse grænser at handle paa den andens vegne,¹ ansees han at ha fuldmagt til at foreta retshandler, som falder indenfor disse grænser.

- 1 Jf. § 15, lover 12 mai 1961 nr. 2 § 7 (2), 21 juni 1985 nr. 83 § 3-13, sjøl. § 104 og § 137, asl. kap. 6 III og asal. kap. 6 III.

§ 11. Har fuldmægtigen handlet i strid med forskrifter, som fuldmagtsgiveren har git ham, og forstod tredjemand det eller burde han forstaat det,¹ blir retshandelen ikke bindende for fuldmagtsgiveren, selv om den ligger indenfor fuldmagten.²

Har fuldmagtsgiveren bare meddelt fuldmagten til fuldmægtigen (§ 18), gjælder det samme,³ selv om tredjemand var i god tro.

- 1 Se § 39, § 20 og lov 21 juni 1985 nr. 83 § 2-22 (2), asl. § 6-33 og asal. § 6-33.

- 2 Jf. lov 21 juni 1985 nr. 80 § 2.

- 3 Jf. § 32 (3).

§ 12.¹ Vil fuldmagtsgiveren tilbakekalde en fuldmagt, som er omhandlet i §§ 13–16, har han, selv om han har underrettet fuldmægtigen om, at fuldmagten ikke lenger skal gjælde, at foreta, hvad der i de nævnte paragrafer for hvert enkelt tilfælde er foreskrevet. Er flere av disse forskrifter anvendelige paa samme fuldmagt, blir de alle at iagttas.

Den tredjemand, overfor hvem en fuldmagt er tilbakekaldt paa den i § 13 omtalte maate, kan dog ikke gjøre gjældende, at den ogsaa skulde være kaldt tilbake paa anden maate.

- 1 Jf. tvl. § 3-6.

§ 13. Har fuldmagtsgiveren bragt fuldmagten til tredjemands kundskap gjennom en særskilt erklæring til ham, er den kaldt tilbake, naar en særskilt erklæring om, at den ikke lenger skal gjælde, er kommet frem til tredjemand.¹

- 1 Jf. § 20.

§ 14. Har fuldmagtsgiveren kundgjort fuldmagten gjennom bladene eller paa anden maate, kaldes den tilbake ved en erklæring, som kundgjøres paa samme vis.¹

Lar dette sig ikke gjøre, kundgjøres erklæringen paa anden likesaa virksom maate. Fuldmagtsgiveren kan forlange, at den myndighet, som er nævnt i § 17, avgjør, hvad han maa foreta.

0 Endret ved lov 20 juni 2003 nr. 45 (ikr. 1 juli 2003 iflg. res. 20 juni 2003 nr. 712).

1 Jf. §§ 12 (2), 19 og 20.

§ 15.¹ Fuldmagt som omhandlet i § 10, 2det led, tilbakekaldes ved, at fuldmægtigen fjernes fra stillingen.

1 Jf. § 13 og § 19.

§ 16. Har fuldmagtsgiveren git fuldmægtigen¹ skriftlig fuldmagt, kaldes den tilbake ved, at den paa fuldmagtsgiverens forlangende enten gives tilbake til ham eller tilintetgjøres.²

Fuldmægtigen pligter at gi fuldmagten tilbake, naar fuldmagtsgiveren forlanger det.

1 Jf. § 13.

2 Jf. § 19 og § 20.

§ 17. Gjør fuldmagtsgiveren det sandsynlig, at det ikke er mulig at kalde en skriftlig fuldmagt tilbake paa den maate, som er foreskrevet i § 16, eller at det ikke kan ske i rimelig tid, kan fuldmagten paa fuldmagtsgiverens begjæring erklæres magtesløs.

Begjæringen indgives til den myndighet som fører Foretaksregisteret.¹ Fin-der denne myndighet, at begjæringen bør indvilges, utfærdiger den en erklæring om, at fuldmagten skal være magtesløs, naar erklæringen har været indrykket i Brønnøysundregistrenes elektroniske kunngjøringspublikasjon og derefter en bestemt tid, høist fjorten dage, er gaat. Det kan i erklæringen bestemmes, at den ogsaa skal kundgjøres paa anden maate før indrykningen i den elektroniske kunngjøringspublikasjonen.

Negter registreringsmyndigheten at etterkomme begjæringen, kan fuldmagtsgiveren forlange spørsmålet forelagt for vedkommende regjeringsdepartement.

0 Endret ved lover 9 mars 1962 nr. 1, 21 juni 1985 nr. 78, 5 sep 2003 nr. 92 (ikr. 1 jan 2004 iflg. res. 5 sep 2003 nr. 1119).

1 Se lov 21 juni 1985 nr. 78.

§ 18.¹ Er fuldmagten bare meddelt gjennom en erklæring fra fuldmagtsgiveren til fuldmægtigen, er den kaldt tilbake, naar en erklæring om, at fuldmagten ikke skal gjælde lenger, er kommet frem til fuldmægtigen.

1 Jf. § 11 (2).

§ 19. Er fuldmagten kaldt tilbake eller erklært magtesløs, men har fuldmagtsgiveren særlig grund til at tro, at fuldmægtigen allikevel vil foreta en retshandel paa hans vegne overfor en bestemt tredjemand, som han maa anta ikke kjender

til, at fuldmagten ikke gjælder længer, maa han saa vidt mulig gi ham meddelelse¹ om det. Ellers blir retshandelen bindende for fuldmagtsgiveren, hvis tredjemand var i god tro.²

1 Se § 40.

2 Se § 39.

§ 20. Er fuldmagten ikke kaldt tilbake eller erklært magtesløs, men har fuldmagtsgiveren forbudt fuldmægtigen at bruke den, eller har han paa anden maate git tilkjende, at han ikke længer vil, at den skal gjælde, blir en retshandel, som fuldmægtigen foretar, ikke bindende for fuldmagtsgiveren, hvis tredjemand kjendte forholdet eller burde ha kjendt det.¹

1 Se § 39. – Jf. § 33.

§ 21.¹ Dør fuldmagtsgiveren, gjælder fuldmagten allikevel, forsaavidt ikke særlige grunde viser, at den skal falde bort. En retshandel, som fuldmægtigen foretar i henhold til fuldmagten, blir i hvert fald bindende for fuldmagtsgiverens bo, hvis tredjemand ikke kjendte eller burde ha kjendt² dødsfaldet og dets betydning for fuldmagten til at foreta retshandelen. Har fuldmagtsgiveren bare meddelt fuldmagten til fuldmægtigen (§ 18), kræves det dog, forat retshandelen skal være bindende, at heller ikke fuldmægtigen kjendte forholdet eller burde ha kjendt² det, da han foretok retshandelen.

Fuldmagten ophører fra det tidspunkt, fuldmagtsgiverens dødsbo tages under offentlig skiftebehandling.³

0 Endret ved lov 30 aug 2002 nr. 67 (ikr. 1 jan 2003 iflg. res. 30 aug 2002 nr. 938).

1 Jf. lover 27 mai 1932 nr. 2 § 18 (3), 27 mai 1932 nr. 3 § 23 (3), 21 juni 1985 nr. 80 § 5.

2 Se § 39.

3 Se § 24. Jf. lov 21 feb 1930 tredje del.

§ 22. Blir fullmaktsgiveren på grunn av sinnslidelse, herunder demens, eller alvorlig svekket helbred ute av stand til å inngå rettslig bindende disposisjoner, får en disposisjon fullmektigen deretter foretar, ikke annen virkning enn den ville ha hatt om fullmaktsgiveren selv hadde foretatt den, med mindre noe annet følger av reglene i vergemålsloven¹ kapittel 10.

Blir fullmaktsgiveren fratatt rettslig handleevne etter vergemålsloven¹ § 22, får en disposisjon fullmektigen deretter foretar, ikke annen virkning enn den ville ha hatt om fullmaktsgiveren selv hadde foretatt den.²

Blir fullmaktsgiveren satt under vergemål, kan vergen innenfor sitt mandat kalle tilbake fullmakter.

0 Endret ved lov 26 mars 2010 nr. 9 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 5 apr 2013 nr. 338) som endret ved lov 5 apr 2013 nr. 12.

1 Lov 26 mars 2010 nr. 9.

2 Jf. lov 26 mars 2010 nr. 9 § 23 og § 24. Se § 24.

§ 23. Kommer fullmaktsgiveren under konkurs,¹ blir en rettshandel, som fullmektigen deretter foretar, ikke bindende for boet² i større utstrekning enn om den var foretatt av fullmaktsgiveren selv.³ Er rettshandelen foretatt i henhold til en fullmakt som nevnt i § 18, kan tredjemann likevel ikke gjøre rettshandelen gjeldende overfor boet, dersom fullmektigen kjente eller burde ha kjent til konkursen da han foretok den.

Reglene i første ledd gjelder tilsvarende når det er nedlagt rådgighetsforbud overfor fullmaktsgiveren etter § 75 i lov om gjeldsforhandling og konkurs.⁴

0 Endret ved lov 8 juni 1984 nr. 60.

1 Jf. kkl. annen del.

2 Jf. § 24.

3 Jf. kkl. § 100.

4 Lov 8 juni 1984 nr. 58.

§ 24. Selv om fullmaktsgiveren er i en tilstand eller situasjon som nevnt i § 22 første eller annet ledd eller hans bo som dødsbo¹ eller konkursbo² er kommet under offentlig skiftebehandling, kan fullmektigen likevel i kraft av fullmakten foreta de rettshandler, som er nødvendige for å beskytte vedkommende eller boet mot tap, inntil vegen eller bestyrelsen kan vareta deres tarv.

0 Endret ved lover 8 juni 1984 nr. 60, 30 aug 2002 nr. 67 (ikr. 1 jan 2003 iflg. res. 30 aug 2002 nr. 938), 26 mars 2010 nr. 9 (ikr. 1 juli 2013 iflg. res. 5 apr 2013 nr. 338) som endret ved lov 5 apr 2013 nr. 12.

1 Jf. lov 21 feb 1930.

2 Jf. kkl.

§ 25. Den, som optræder som fuldmægtig for en anden, indestaar for, at han har fornøden fuldmagt. Godtgjør han ikke, at han det har, eller at retshandelen senere er blitt godkjendt eller av andre grunde er bindende for den, paa hvis vegne den er foretat, skal han erstatte den skade, tredjemand lider ved, at retshandelen ikke kan gjøres gjældende mot den opgivne fuldmagtsgiver.¹

Denne regel kommer dog ikke til anvendelse, hvis tredjemand forstod eller burde ha forstaat,² at den, som har foretat retshandelen, ikke hadde fornøden fuldmagt. Heller ikke kommer den til anvendelse, hvis den, som har foretat retshandelen, handlet i henhold til en fuldmagt, som var ugyldig eller uvirk- som av en grund, han var uvidende om, og som tredjemand heller ikke kunde regne paa, at han kjendte til.

1 Jf. lover 27 mai 1932 nr. 2 § 8, og nr. 3 § 11.

2 Se § 39.

§ 26.¹ Det, som i dette kapitel er bestemt om fuldmagt til at foreta retshandler, faar tilsvarende anvendelse paa fuldmagt til at optræde for fuldmagtsgiveren ved retshandler, som foretages overfor ham.

1 Jf. lov 19 juni 1992 nr. 56 § 24.

§ 27. Om tilbakekaldelse av prokura,¹ som er anmeldt til Foretaksregisteret gjelder lov om registrering av foretak² § 4-1 annet ledd og § 10-1 første ledd. Er tilbakekaldelsen registrert og kundgjort paa lovbefalt maate, behøver fuldmagtsgiveren ikke at kalde fuldmagten tilbake ogsaa paa andet vis.

0 Endret ved lov 21 juni 1985 nr. 78.

1 Jf. lov 21 juni 1985 nr. 80.

2 Lov 21 juni 1985 nr. 78.

3dje kapitel. Om ugyldige viljeserklæringer

§ 28.¹ Er en viljeserklæring retsstridig fremtvunget ved vold mot person eller ved trusler, som fremkalder grundet frygt for nogens liv eller helbred, binder den ikke den, som har avgitt den.

Er det tredjemand, som har fremtvunget viljeserklæringen, og var den anden part i god tro,² maa den tvungne, hvis han vil paaberope tvangen, gi ham meddelelse³ om det uten ugrundet ophold, efterat tvangen er forbi. Ellers er han bundet ved erklæringen.

1 Se lov 17 feb 1939 nr. 1 § 17. Jf. strl. 2005 § 327.

2 Se § 39.

3 Se § 40.

§ 29.¹ Er en viljeserklæring retsstridig fremkaldt ved anden tvang end den, som er nævnt i § 28, binder den ikke den, som har avgitt den, dersom den anden part enten selv har utøvet tvangen eller kjendte til eller burde ha kjendt til,² at viljeserklæringen retsstridig var fremtvunget av en tredjemand.

1 Se lov 17 feb 1939 nr. 1 § 15. Jf. strl. 2005 §§ 251, 263 og 330.

2 Se § 39.

§ 30.¹ Er en viljeserklæring fremkaldt ved svik fra den anden part, binder den ikke den som har avgitt den.² Det samme gjelder, hvis tredjemand har fremkaldt den ved svik, og den anden part kjendte eller burde ha kjendt³ forholdet.

Har den anden part svikagtig git urigtige opplysninger om omstændigheter, som kan antages at ha hat betydning for viljeserklæringen,⁴ eller har han svikagtig fortiet saadanne omstændigheter,⁵ ansees han for at ha fremkaldt erklæringen derved, hvis ikke det motsatte godtgjøres.

1 Jf. strl. 2005 § 371, lover 17 feb 1939 nr. 1 § 15 og 16 juni 1989 nr. 69 § 4-2, § 4-3, § 4-4, § 13-2, § 13-3 og § 13-4.

2 Jf. § 33.

3 Se § 39.

4 Sml. kjl. § 18 og forbrkjl. § 16 (1), c.

5 Sml. forbrkjl. § 16 (1), b og lov 3 juli 1992 nr. 93 § 3-7.

§ 31.¹ Har nogen utnyttet en andens nødstilstand, letsind, forstandssvakhet, uerfarenhet eller det avhengighetsforhold, som denne staar i til ham, til at opnaa eller betinge fordele, som der ikke skal ydes vederlag for, eller som staar

i aapenbart misforhold til vederlaget, blir den anden part ikke bundet ved sin viljeserklæring.

Det samme gjælder, hvis det er tredjemand, som har gjort sig skyldig i saadant forhold, og mottageren av viljeserklæringen kjendte eller burde ha kjendt² forholdet.

Fragaaes retshandelen, er saavel den krænkede part som den anden pliktig at tilbakegi det av ham mottagne eller dettes værdi tillikemed – hvor retshandelen angaar pengelaan – lovlig rente fra mottagelsestiden.³ De samme regler kommer til anvendelse overfor den tredjemand, til hvem det mottagne er overdrat, og som kjendte eller burde kjendt² forholdet.

0 Endret ved lov 24 juni 1994 nr. 39.

1 Jf. § 36, lov 17 feb 1939 nr. 1 § 15. Jf. lov 11 juni 1993 nr. 66 § 2, el. § 65, sjøl. § 443.

2 Se § 39.

3 Jf. lov 17 des 1976 nr. 100.

§ 32.¹ Den, der har avgitt en viljeserklæring, som ved feilskrift eller anden lignende feiltagelse fra hans side har faat et andet indhold end tilsigtet, er ikke bundet ved erklæringens indhold, hvis den, til hvem erklæringen er avgitt, indsaa eller burde indse,² at der forelaa en feiltagelse.

Er en viljeserklæring forvansket ved feiltelegrafering, blir den, som har avgitt den, ikke bundet ved erklæringen i den skikkelse, den er kommet frem.

Det samme gjælder, hvis en muntlig viljeserklæring, som sendes ved bud, blir bragt frem i forvansket skikkelse.

Er forvanskningen foranlediget ved skyld fra avsenderens side, pligter han at erstatte mottageren det ved feilen forvoldte tap.

Er avsenderen blitt vitende om forvanskningen, og vil han paaberope den, skal han uten ugrunnet ophold gi den anden part meddelelse³ om det. Gir han ikke slik meddelelse, gjælder erklæringen som den er kommet frem, hvis ikke den anden part kjendte eller burde ha kjendt² forvanskningen.

1 Se lov 17 feb 1939 nr. 1 § 15.

2 Se § 39.

3 Se § 40.

§ 33.¹ Selv om en viljeserklæring ellers maatte ansees for gyldig, binder den ikke den, som har avgitt den, hvis det paa grund av omstændigheter, som forelaa, da den anden part fikk kundskap om erklæringen, og som det maa antages, at han kjendte til,² vilde stride mot redelighet eller god tro, om han gjorde erklæringen gjældende.

1 Jf. § 36, lov 17 feb 1939 nr. 1 § 15.

2 Se § 39.

§ 34. Er en skriftlig viljeserklæring avgitt paa skrømt, og har mottageren overdrat ret efter den til en tredjemand, som var i god tro,¹ kan det ikke overfor ham gjøres gjældende, at erklæringen var skrømtet.

1 Se § 39.

§ 35. Er kvittering for et pengebeløp frakkommet fordringshaveren uten hans vilje, blir skyldneren allikevel fri, hvis han i god tro,¹ og efterat fordringen er forfalt, betaler pengene mot utlevering av kvitteringen.

1 Se § 39.

§ 36.¹ En avtale kan helt eller delvis settes til side eller endres for så vidt det ville virke urimelig eller være i strid med god forretningsskikk å gjøre den gjeldende. Det samme gjelder ensidig bindende disposisjoner.

Ved avgjørelsen tas hensyn ikke bare til avtalens innhold, partenes stilling og forholdene ved avtalens inngåelse, men også til senere inntrådte forhold og omstendighetene for øvrig.

Reglene i første og annet ledd gjelder tilsvarende når det ville virke urimelig å gjøre gjeldende handelsbruk eller annen kontraktrettslig sedvane.

0 Endret ved lov 4 mars 1983 nr. 4.

1 Jf. § 37, el. § 46 og § 65, lover 11 juni 1993 nr. 66 § 2, sjøl. § 443, 17 des 1976 nr. 100 § 4 bokstav a og § 4 a, asl. § 4-15 (4), § 4-17 (5), og § 4-26 (4), asal. § 4-15 (3), § 4-23 (2) og § 4-25 (4) og lov 4 juli 2003 nr. 83 § 10-11 (2).

§ 37.¹ For vilkår som ikke er individuelt forhandlet, og som inngår i en avtale mellom en forbruker og en næringsdrivende, gjelder følgende:

1. Ved anvendelse av § 36 skal det tas hensyn til forhold som nevnt i § 36 annet ledd. Senere inntrådte forhold skal likevel ikke tillegges betydning til skade for forbrukeren med den virkning at et avtalevilkår som ellers ville anses som urimelig, blir ansett som rimelig.
2. Hvis ett eller flere avtalevilkår medfører en betydelig skjevhet til skade for forbrukeren i de rettigheter og plikter partene har etter avtalen, kan forbrukeren ved anvendelse av § 36 kreve at avtalen for øvrig skal være bindende for partene, dersom den kan bestå med uforandret innhold.
3. Ved tvil om tolkningen av et avtalevilkår, skal vilkåret tolkes til fordel for forbrukeren.
4. En næringsdrivende som hevder at et avtalevilkår er individuelt forhandlet, må godtgjøre dette.

Med forbruker² menes i denne bestemmelsen enhver fysisk person som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet.

Inneholder en avtale som har nær tilknytning til EØS-landenes territorium, en bestemmelse om at lovgivningen i et land utenfor dette området skal anvendes på avtalen, gjelder bestemmelsen ikke for spørsmål om urimelige avtalevilkår mellom en forbruker og en næringsdrivende, hvis forbrukeren ved dette får en dårligere beskyttelse mot slike vilkår.

0 Opphevet ved lov 4 mars 1983 nr. 4, tilføyd igjen (med nytt innhold) ved lov 6 jan 1995 nr. 1 (ikr. 1 jan 1995 med virkning for avtaler inngått etter ikrafttreldelsen).

1 Jf. EØS-avtalen vedlegg XIX nr. 7a (dir 93/13).

2 Jf. forbrkl. § 1 (3).